

किंतु तावकं सुंदरं रूपं सर्वाः प्रजागमिष्यति ॥ यद्यस्मादेकमेकस्थं तद्रूपमाश्रित्यायं विभ्रमः कायविकार उपस्थितः प्रवृत्त इन्द्रस्येति शेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणार्थे वि
श्वामित्रार्थे ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ नान्येन नान्येन हेतुनेत्यर्थः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आर्यकेण पुलोमना ॥ यज्ञमिष्ट्वेति देवानां नयज्ञेष्वधिकार इति जैमिन्युक्तं तु प्रमादादिति नि

रूपं च ते प्रजाः सर्वा गमिष्यति न संशयः ॥ यत्तदेकं समाश्रित्य विभ्रमो यमुपस्थितः ॥ ३८ ॥ तदा प्रभृतिभूयिष्ठं प्रजारूपं समन्विता ॥
सा तं प्रसादयामास महर्षिगौतमं तदा ॥ ३९ ॥ अज्ञानाद्वर्षिता विप्रत्वद्रूपेण दिवौकसा ॥ न कामकाराद्विप्रर्षे प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ४० ॥
अहल्यया त्वेव मुक्तः प्रत्युवाच स गौतमः ॥ उत्पत्स्यति महातेजा इक्ष्वाकूणां महारथः ॥ ४१ ॥ रामो नाम श्रुतो लोके वनं चाप्युपयास्य
ति ॥ ब्राह्मणार्थे महाबाहुर्विष्णुर्मानुषविग्रहः ॥ ४२ ॥ तं द्रक्ष्यसि यदा भद्रे ततः पूता भविष्यसि ॥ सहिपावयितुं शक्तस्त्वया यदुष्कृतं कृतं
॥ ४३ ॥ तस्यातिथ्यं च कृत्वा वै मत्समीपं गमिष्यसि ॥ वत्स्यसि त्वं मया सार्धं तदा हिवरवर्णिनि ॥ ४४ ॥ एवमुक्त्वा स विप्रर्षिराजगाम
स्वमाश्रमं ॥ तपश्चचार सुमहत्सापत्नी ब्रह्मवादिनः ॥ ४५ ॥ शापोत्सर्गाद्विदितस्येदं मुनेः सर्वमुपस्थितं ॥ तस्मिन् त्वं महाबाहो दुष्कृतं यत्त्व
या कृतं ॥ ४६ ॥ तेन त्वं ग्रहणं शत्रोर्यातो नान्येन वा सव ॥ शीघ्रं वै यजयज्ञं त्वं वैष्णवं सुसमाहितः ॥ ४७ ॥ पावितस्तेन यज्ञेन यास्यसे त्रि
दिवं ततः ॥ पुत्रश्च तव देवेंद्र न विनष्टो महारणे ॥ ४८ ॥ नीतः सन्निहितश्चैव आर्यकेण महोदयो ॥ एतच्छ्रुत्वा महेंद्रस्तु यज्ञमिष्ट्वा च वैष्ण
वं ॥ ४९ ॥ पुनस्त्रिदिवमाक्राम दन्वशा सच्चदेवराट् ॥ एतदिन्द्रजितो नाम बलं यत्कीर्तितं मया ॥ ५० ॥ निर्जितस्तेन देवेंद्रः प्राणिनो न्येतु
किंपुनः ॥ आश्चर्यमिति रामश्च लक्ष्मणश्चाब्रवीत् तदा ॥ ५१ ॥ अगस्त्यवचनं श्रुत्वा वानराराक्षसास्तदा ॥ विभीषणस्तुरामस्य पार्श्वस्थो
वाक्यमब्रवीत् ॥ ५२ ॥ आश्चर्यं स्मारितोऽस्म्यद्यत्तदृष्टं पुरातनं ॥ अगस्त्यं त्वं ब्रवीद्रामः सत्यमेतच्छ्रुतं च मे ॥ ५३ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ आश्चर्यं स्मारितोऽस्मीति ॥ यद्यदगस्त्येनोक्तं तत्सर्वं मया दृष्टमिति सत्यमेवागस्त्येनोक्तमिति रामं प्रति विभीषणेनोक्तं श्रुतं च मे विभीषणमुखादिति शेषः ॥ ५३ ॥